

ماجرای ضرب و شتم یک پرستار

جزئیات ضرب و شتم و حمله به پرستار زن بیمارستان شهید ولیان الیگودرز اعلام شد. به گزارش شبکه شرق، کیومرث کریمی زاده، رئیس هیئت مدیره نظام پرستاری شهرستان الیگودرز و ازنا از ضرب و شتم و حمله به پرستار زن بیمارستان شهید ولیان الیگودرز خبر داد و گفت: «پرستار زن شاغل در بیمارستان شهید ولیان شهر الیگودرز مورد ضرب و شتم و حمله به پرستار زن شاغل گرفت. حادثه ضرب و شتم و حمله به پرستار زن شاغل در بیمارستان شهید ولیان الیگودرز، روز ۲۲ مردادماه، در ساعت ۲ و ۳۰ دقیقه بامداد و در شیفت شب رخ داده است.» او ادامه داد: «همراه بیمار ضمن فحاشی و تهدید پرستار خانم به مرگ، به سمت او حمله کرد و با فشار دادن گلولی پرستار، او را به حالت خفگی درآورد؛ پرستار زن که حدود ۳۰ سال سن دارد، بر اثر این حادثه از ناحیه گردن آسیب دیده است.»

هدسار درباره ابتلا به سرطان دهان

مدیرکل دفتر سلامت دهان و دندان وزارت بهداشت گفته است که پوسیدگی دندان، بیماری لثه و سرطان دهان شایع ترین بیماری های دهان و دندان هستند. به گزارش ایلنا، زهرا سیدمعلمی در پاسخ به این سوال که وضعیت سلامت دهان و دندان مردم در کشور چگونه است؟ گفت: «سرطان دهان یکی از سرطان های شایع در سطح جهان است. یکی از عواملی که در ایجاد سرطان دهان باید به آن توجه کرد، مصرف سیگار و قلیان است. در حال حاضر مصرف سیگار به خصوص قلیان در کشور به عنوان یک تفریح، در حال افزایش است. لذا باید دقت شود که مصرف هرگونه مواد دخانی علاوه بر آسیب به ریه و دیگر قسمت های بدن، در ناحیه دهان نیز می تواند موجب بیماری و حتی سرطان شود.» او ادامه داد: «مواد دخانی ای که در قالب آدامس یا تنباکوی جویدنی وجود دارند، به واسطه تماس طولانی تری که با بدن و مخاط دهان دارند، می توانند آسیب زایی بیشتری داشته باشند.»

ون های ۱۰۰ درصد فرسوده

معاون حمل و نقل شهرداری تهران گفته است که ناوگان ون تاکسیرانی، صد درصد فرسوده و ناوگان خودروهای تاکسی ۶۰ درصد فرسوده است. به گزارش ایلنا، محسن هرمزی در این باره گفت: «ناوگان ون تاکسیرانی صد درصد فرسوده و ناوگان خودروهای تاکسی ۶۰ درصد فرسوده است. در اتوبوسرانی هم متوسط عمر اتوبوس ها ۱۶ سال است. مهمترین کار ما نوسازی ناوگان در حوزه مترو، تاکسی و اتوبوس است.» او درباره تاکسی های برقی هم گفت: «خودروهایی که در فضا اول واگذار شد، برای اینکه فعالیت آنها نمود بیشتری داشته باشد ۱۰۰ دستگاه به فرودگاه بین المللی و مابقی در فرودگاه مهرآباد تردد می کنند. نظر مدیریت شهری این است که این خودروها در مناطق پرتراфик تردد داشته باشند.»

ادامه سر مقاله

اینکه زخم زبان بار تحریم ناسور شده است و حتی هنوز هم افراد غیر مسئول و تندرو با تمام توان موافق عملی تحریم ها هستند و خادمان مردم که دنبال حل آن هستند را محکوم می کنند. درباره اعتراضات مسئله روشن تر است. هر روز به قانونی درباره برخورد با زنان مستند می کنند در حالی که هیچگاه زحمت نکشیده اند که یک متن روشن درباره قانون و مقررات مستند خود برای گشت های موجود و رفتارشان علیه زنان منتشر نمایند. گرچه هردو مورد زخم های ناسور باقیمانده از گذشته است ولی نیک می دانیم که پزشکبان برای حل همین موارد آمده است و مردم نیز به همین دلیل به او رای داده اند. پس جای هیچ گله ای از گذشته نیست باید در برابر حل آنها پاسخگو بود.

به وسیله مجموعه ای از حسگرهای مناسب در دستور کار قرار گیرد.»

عباس حیدری - مدیرعامل برج میلاد - به هم میهن توضیح می دهد که با همکاری دانشگاه امیرکبیر قرار است این موضوع پیگیری شود. او می گوید، در سال ۱۴۰۰ و در زمان تحویل مدیریت این برج متوجه شدند که سازه ۱۲۰ سنسور داشته است که همان ابتدای راه اندازی روی سازه برای پایش سلامت و تحلیل داده نصب شده بود، اما سال ها بود که خاموش و از دسترس خارج شده بود: «نمی دانیم که چندسال قبل این اتفاق رخ داده است، اما در سال هیچ کدام از این سنسورها فعالیت نمی کردند؛ به همین دلیل قراردادی با سازمان مشاور شهرداری و دانشگاه امیرکبیر منعقد شد تا کاری مطالعاتی درباره سنسورها و خرید آن انجام شود. در سال ۱۴۰۲، هفت سنسور نصب و به سامانه و نرم افزاری مخصوص برای تحلیل داده ها وصل شدند. لازمه خریداری باقی سنسورها این است که این هفت سنسور ابتدا یک تحلیل داده ای داشته باشند و براساس آن نیازسنجی شود که تعداد دیگر لازم است.»

او می گوید، گود برج هم حالا ۱۰۰ درصد پایدار شده است و با توجه به تامین بودجه از سوی شورای شهر، سازمان عمران شهرداری و معاونت عمرانی پیمانکار را تامین کردند و در نهایت سازه ایمنی هم برای آن ساخته شده و بخشی از سازه اصلی یعنی پنج طبقه پارکینگ ساخته شد: «در طرح اصلی طبقات پایین پارکینگ دیده شده بود و برای اینکه هزینه دوباره ای صورت نگیرد و در سال های آینده نیازی به ایمن سازی مجدد نداشته باشیم، این پارکینگ ها ساخته شدند. هر زمانی که پروژه به پیمانکار یا سرمایه گذار واگذار شود، این پارکینگ ها هم محاسبه می شود.»

امیرآریا زنده در بازه زمانی ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۰ عضو هیئت مدیره برج میلاد بوده و برای مدت کوتاهی هم مدیرعامل آن بود. او هم به گفته های زرکوب، درباره نیمه کاره ماندن پروژه برج میلاد اشاره می کند و جزئیات بیشتری از علت رها شدن گود برج میلاد توضیح می دهد: «پروژه برج میلاد، هنوز نیمه کاره است. قسمت سازه، صغه و مرکز همایش ها بخشی از طرح اولیه بوده و بخش تجاری و اقامتی برج موسوم به گود فاز ۲، قسمت اصلی پروژه است که هنوز اجرا نشده است. دلیل آن هم مسائل مختلفی بود که برای سرمایه گذار پروژه، تغییر طرح و موارد دیگر اتفاق افتاد. برای طراحی سازه مرکز تجاری و اداری برج مسابقه ای برگزار شد که زاها حدید - معمار معروف انگلیسی، عراقی - هم برنده آن شد، ولی به دلیل رعایت نکردن حریم ادراکی برج و منظر ازدیدگاه طرح جامع تهران، اجرا نشد. از طرف دیگر در قراردادی که بین شهرداری تهران و مجموعه بنیاد تعاون ناجا که سرمایه گذار برنده پروژه بود، اختلافاتی درباره پیش بینی های اقتصادی، دوره بازگشت سرمایه و... این گود مدت ها کنار گذاشته شد.»

گودبرداری هایی مانند آنچه در برج میلاد برداشته شده، دوره محدودی از نظر مقاومت و تحکیم اولیه ای که با استفاده از سیستم های نیلینگ پیش بینی کرده بودند، دارند. این گود هم تضمین ۳۶ ماهه داشت و فرض شده بود که در این سه سال عملیات احداث آغاز و طبقات پایینی ساخته، پایداری گود تامین و ادامه سازه هم ساخته می شود: «در دوره کوتاهی که مسئولیت برج را داشتیم، با اساتید مختلف جلساتی را برگزار کردیم، گفتیم با توجه به اینکه ممکن است اختلافات شهرداری با پیمانکار - سرمایه گذار از نظر حقوقی دامن دار شود و زمان بندی احداث فاز ۲ را با چالش روبه رو کند، باید راهی برای پایدارسازی گود پیدا کنیم. چون به غیر از سازه برج، سازه مرکز همایش ها هم در آستانه این گود حضور دارد؛ مسیری که در پیش گرفته شد و دوره بعد از من هم پیگیری شد.»

او به طرح هایی اشاره می کند که برای پایدار کردن این گود مطرح شده بود؛ یکی از این طرح ها، پیشنهادی درباره پر کردن کامل این گود بود، اما هزینه سنگینی داشت و قابلیت استفاده ثانویه در مرحله ای که این طرح به نتیجه برسد هم از دست رفته بود؛ یعنی هزینه سنگینی که برای حفاری، تحکیم اولیه، نیلینگ و... انجام شده بود، زیر سوال می رفت و پروژه هم منتفی می شد. علاوه بر این اگر قرار بود این پروژه - که قرار بود در این گود ساخته شود - دوباره آغاز شود، باید از ابتدا این گودبرداری انجام می شد که اقدامی پرهزینه بود که با منطبق پروژه برج میلاد سازگار نبود.

طبق گفته او، در روزهای اول ساخت این برج پنج مارک هایی در آن تعبیه شده و احتمال دارد بعضی از آنها در خلال عملیات عمرانی، پوشیده شده یا به نوعی از کار افتاده باشد؛ به همین دلیل باید در سریع ترین زمان ممکن از طرف مجموعه متولی احداث و بهره برداری یکبار دیگر مورد پایش و کنترل قرار گیرد تا مطمئن شویم وضعیت پایش سلامت برج براساس دستورالعمل های روزهای اول ساخت انجام می شود. علاوه بر این باید نتایج این پایش ها منتشر شود و در اختیار متخصصان قرار گیرد تا نگرانی از سلامت آن وجود نداشته باشد.

طراحی برج میلاد هم در نظر بگیریم. به تعبیری می توان گفت، برج میلاد نسخه کامل شده برج تورنتو است. به صراحت می توانم بگویم که این برج از نظر طراحی از برج تورنتو هم بالاتر است.»

اطلاعات پایش سلامت را منتشر کنید

بهروز گتمیری، استاد دانشکده فنی دانشگاه تهران می گوید اولویت انتشار وضعیت فعلی پایش سلامت این برج است؛ پس از بازدید از برج همراه با عباس زرکوب و محمدرضا اسلامی، این استنباط ایجاد شده و آنها احساس کردند که فعلاً دور از استانداردها و آیین نامه ها عمل می شود، بسیاری از ابزار دقیق ها از کار افتاده و آنهایی که کار می کنند، برداشت دقیقی ندارند.

پایش سلامت این برج از همان روزهای اول ساخت آن، توسط سازندگان آن در نظر گرفته شده؛ چون برج یک بنای عادی نیست و ابزاربندی شده و قرار بود تمام جزئیات آن در طول زمان اندازه گیری و در دوره های مشخص رفتارسنجی شود تا رفتار کلی این سازه در طول زمان و در هر نقطه ای بررسی شود. بهروز گتمیری می گوید، اطلاعات ما در این زمینه کافی نیست، با این حال در بازدیدی که مدتی پیش از برج داشتیم، به نظر رسید بسیاری از این ابزارهای دقیق کار نمی کنند یا برداشت درستی انجام نمی شود؛ یعنی ما شناخت خیلی درستی روی رفتار این سازه بسیار مهم نداریم: «ما نه می خواهیم نگرانی ایجاد کنیم، نه اطمینان بدهیم. طبق روال مهندسی باید به طور کلی این رفتار را برداشت، مانیتور و آنالیز کنیم، آن هم در دوره های خیلی کوتاه شش ماهه، سه ماهه یا سالانه. در غیر این صورت اگر احتمالاً خطری بخواهد رخ دهد، پیشگیری نمی شود. گود کناری برج میلاد هم به حال پایدار شده، اما مدت های زیادی است که باز مانده و باید بررسی شود.»

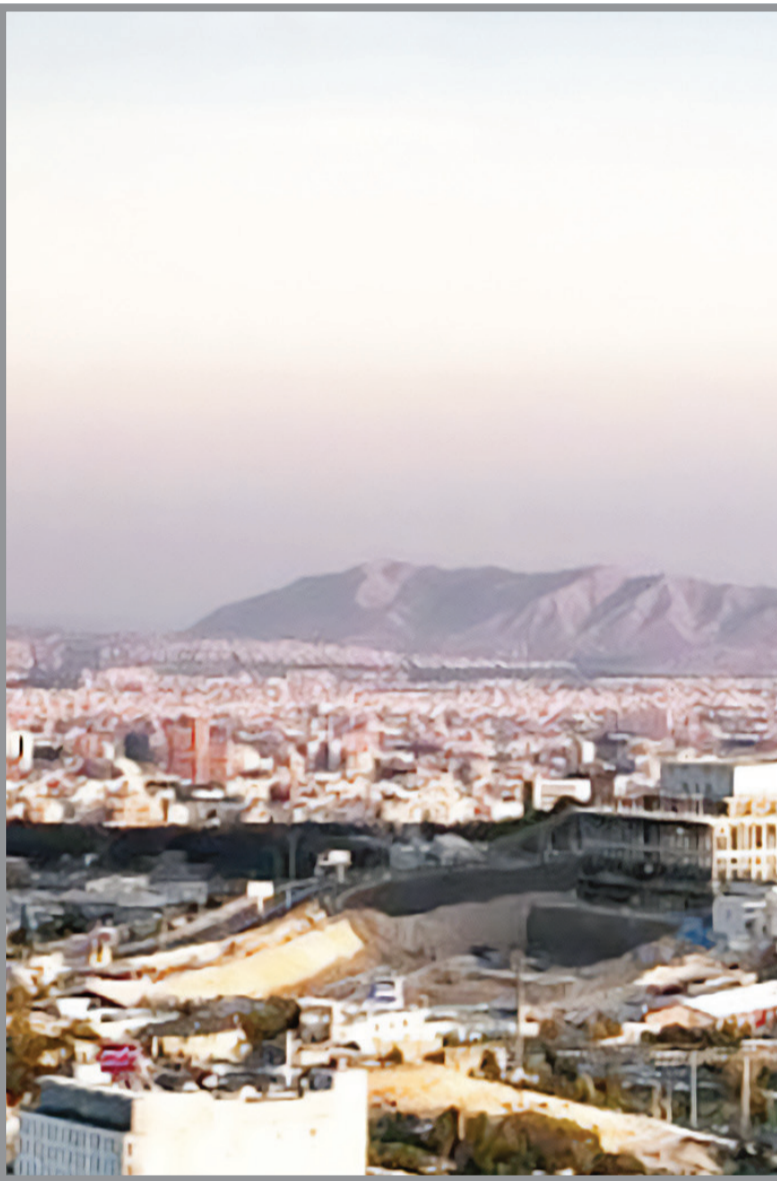
آبان ماه سال گذشته قرارگاه سازندگی خاتم الانبیا (ص) از پایان عملیات اجرایی پایدارسازی دائمی گود جانبی مرکز همایش های برج میلاد خبر داده بود. طبق اطلاعاتی که این قرارگاه منتشر کرده بود، عملیات اجرایی گودبرداری اطراف مرکز همایش های برج میلاد در سال ۱۳۹۲ و با هدف اجرای سازه ساختمان های مرکز تجارت جهانی میلاد آغاز و حوالی سال ۱۳۹۳ به صورت ناتمام متوقف شد؛ به همین دلیل باتوجه به رها شدن عملیات اجرایی این سازه و طولانی شدن فاصله زمانی گودبرداری و به پایان رسیدن عمر مفید انکراژهای پایدارسازی این گود، ساخت سازه نگهبان دائمی به عنوان بخشی از سازه اصلی که در آینده در این مکان ساخته خواهد شد، صورت گرفت.

این قرارگاه گفته بود که هدف از اجرای این سازه، تغییر شکل و ترک خوردگی در سازه و مسیرهای مجاور گود و جلوگیری از حرکت احتمالی دیواره گود است. با این حال تاکید گتمیری و همکارانش، انتشار اطلاعات بیشتری از وضعیت این سازه است و اولین کاری که باید انجام شود این است که وضعیت این موارد مشخص شود: «گروهی باید تکلیف را مشخص کنند که چند مورد از این ابزارهای دقیق کار می کنند، چه برداشت هایی انجام شده و در مجموع در گام اول باید یک کار مطالعاتی انجام شود تا وضعیت فعلی مشخص شود. این اطلاعات اصلاً موجود نیست و نیاز به شفاف سازی دارد که الان چقدر منطبق با استانداردها، آیین نامه ها و طراحی های موقت است؟ بعد از آن در گام دوم می توان کاستی ها را مشخص و نحوه جبران آن را تعیین کرد.»

آنطور که او توضیح می دهد باتوجه به اینکه طراحی هر سازه ای اصولی دارد، زمانی که این گودها برداشته می شود، طراحی موقتی برای آن صورت می گیرد و برای حداکثر یک تا یک سال ونیم پایدار می شود. تفاوت آن هم در نحوه طراحی و در نظر گرفتن بارگذاری ها متفاوت است. در طراحی موقت بارگذاری زلزله صورت نمی گیرد؛ یعنی اگر زلزله ای رخ دهد احتمال اینکه به سمت ناپایداری برود، بسیار زیاد است. از نظر مهندسی هم احتمال وقوع خرابی ها افزایش پیدا می کند: «اینجا بحث ریسک مطرح است. برای هر کدام از این اقدامات آیین نامه هایی تصویب شده که به نظر می رسد الان در این برج به عنوان یکی از مهم ترین بناهای ما، حتی طبق روال استانداردهای ایران هم انجام نمی شود. در جلسه ای که بودیم متوجه نشدیم چه میزان از این ابزارها کار می کند؟ به نظر می رسد طبق روال استاندارد، این کارها انجام نمی شود و این برای چنین سازه ای خطرناک است.»

۷ سنسور نصب شد

دی ماه سال گذشته نشستیی به نام «مروری دوباره بر پایش سلامت برج میلاد» برگزار شد و مجری این پروژه و نمایندگان از سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران هم در آن حضور داشتند و اطلاعاتی هر چند اندک درباره این روند منتشر شد. مسعود صناعی، مشاور عالی پروژه پایش سلامت برج میلاد، در این نشست گفته بود: «باتوجه به زلزله های اخیر ضروری است که سامانه پایش سلامت به روز شده برج میلاد، در اسرع وقت راه اندازی شده و پایش دائمی و با اولویت آنتن برج میلاد

بهروز گتمیری استاد دانشکده فنی دانشگاه تهران:

ما نه می خواهیم
نگرانی ایجاد کنیم، نه
اطمینان بدهیم. طبق
روال مهندسی باید
به طور کلی این رفتار
را برداشت، مانیتور و
آنالیز کنیم، آن هم در
دوره های خیلی کوتاه
شش ماهه، سه ماهه
یا سالانه. در غیر این
صورت اگر احتمالاً
خطری بخواهد رخ
دهد، پیشگیری
نمی شود. گود
کناری برج میلاد هم
به حال پایدار شده،
اما مدت های زیادی
است که باز مانده و
باید بررسی شود

گرفته شده و به همین دلیل نباید دربرابر آن نگاه های غیرکارشناسی داشته باشیم. او می گوید که طراحی این برج حتی با آیین نامه ۲۸۰۰ ایران هم صورت نگرفته است؛ چون اگر طبق این استانداردها طراحی می شد، به دلیل به روز شدن آن باید برج میلاد تقویت می شد: «برج میلاد به طور ویژه برای زلزله طراحی شده است؛ یعنی اگر زلزله ای رخ دهد که این برج به اندازه یک ترک مویی آسیب ببیند و نیاز به تعمیر هم نداشته باشد، به این معنی است که تمام تهران از بین می رود. این برج با هیچ زلزله ای واژگون نمی شود.»

او تاکید می کند که برج میلاد پایدار ساخته شده، با این حال پایش سلامت آن نیازی همیشگی است؛ به همین دلیل در دوره های مختلف مدیریت شهری، نامه هایی خطاب به شهرداران وقت تهران نوشته تا کار پایش آن انجام شود: «من در دوره های مختلف شهرداری تهران، خطاب به شهردار وقت تهران نامه ای نوشتم و از آنها درخواست کردم که کار پایش این برج صورت گیرد. به تازگی هم در همین خصوص نامه ای به آقای زاکانی نوشتم. این درخواست به دلیل وجود مشکل در سازه برج نیست، بلکه برای بهره برداری، رصد وضعیت و پایداری آن است تا برای مثال زیر بی، آب نرفته باشد یا بارگذاری های نامتعارفی صورت نگیرد. سنسورهایی هم در آن کار گذاشته شده و به احتمال قوی مدت ها پایش شده است. شرکت مهتاب قدس تا مدتی کار پایش این مجموعه را انجام می داد.»

مدیرعامل این شرکت می گوید، اگر می خواهند برج را کنترل و پایش کنند، باید توسط همان مشاوره صورت گیرد که اجرای آن را انجام داده است. اگر به این درخواست توجه شود، ما هم آمادگی داریم که با شهرداری همکاری کنیم. خواجهی نامه اخیر و ابراز نگرانی از سلامت برج میلاد را قبول ندارد؛ چون به اعتقاد او طراحی برج میلاد بسیار بالاتر از ساختمان های معمولی است: «نمونه آن استفاده از اتصالات ویژه در اسکلت برج است و به همین دلیل این برج نه می افتد و نه کج می شود. این برج در ایران و جهان یکی از سازه های شاخص محسوب می شود و ممکن است افرادی اطلاعات نادرستی درباره آن مطرح کنند، اما باید در نظر داشته باشیم که سازه بسیار پیچیده ای دارد. اگر شرکت بلندپایه هم بخواهد درباره آن نظری مطرح کند، حتماً از مشاور کمک می گیرد.»

مدیرعامل شرکت بلندپایه اطلاعات بیشتری درباره نحوه طراحی برج میلاد و اطمینان از پایداری آن می دهد. طبق گفته او، برای طراحی برج در اواسط دهه ۷۰ شمسی از یک شرکت مشاور کانادایی مشورت گرفته شد که نزدیک ۲۵ سال بهره برداری و پایش برج تورنتو را در دست داشت: «ما از این شرکت پرسیدیم اگر قرار بود دوباره برج تورنتو را بسازی، چه تغییراتی در آن ایجاد می کردی؟ همان تغییرات را به ما اعلام کن که در